

یعنی این بحث در وجوب جهاد است نزد اجماع است و ظاهر ایند یعنی اوقات از
محمد ثانی این قول را بر هر چه نوشته اند چنانکه فضل را بر هر چیزی نوشته اند چنانکه
فضل را بر هر چیزی نوشته اند و چنانکه از قول خود اوقات بر هر تعلیم و دانش است
که جهاد را بر اجابت دعا گفته باشند و بعد از اوقات مذکور این حدیث
فرموده که با جمیع اهل کلمه با برادر استقامت است که معصیت است انجام
نمی آید از ترک جهاد اجابت دعا این ابلغ است از صریح یعنی در صریح
حاکم و کتاب عمل الیهوم و اللیدیه بن سنی مروی است از حضرت عائشه رضی
رسول خدا فرمود است که هر چه منافع است یا از شما و قبیله که شتخت اوقات
دعا از نفس خود در اول او افتاد که دعا می آید گشت و مطلوب حاصل شد
مثلاً آن یاد کرده بود در حصول شفا از مرض یا بر آوردن خود از غم
شفا یافت یا یا از غم و غم خود در دست که گویم شفا یافت اجابت
دعا ششخص را که بر نفس خود اوقات آن یک است قول آن بقول الی ای چه خبر
مانع است آن کار را که بگوید الحمد للذی الی ای جنس جهاد و شفا حاصل است
که بسبب عذر کردن او بر غیر خود در بسبب عظمت و بزرگی اتمام و کامل میشود و عمل
صالحه مستقیمه و سترت میکند و بر آن اعمال اجابت و لفظ صالح است اگر
مستعمل است در افعال لکن انجامش است اقول الی ای نیز پس قول اهدکم
منقول یعنی است و کلامه اذ اظرف یعنی است و کلامه اذ اظرف که ماضی مجهول است
برابر تعقیب و تفصیل اجابت دعا است و قدیم ماضی معلوم معطوف است بر
شخصی و قول آن بقول الی ای من الی قول خود حرف چون که قیاس است متعلق است
بمعنی و کلامه با در غیرت بسبب است متعلق بقوله تم هرگاه فارغ شد مصنف

از باب سوم

از باب سوم شروع کرد در باب چهارم و گفت **الذی یقال**
فی صباح کل لوم و مکاتیر و در نسخه است **ما یقال** یعنی باب چهارم
بان او عید است که خوانند می شود در اول هر روز و آخر هر روز
صبح سید را خرب است و اطلاق هر یک بر اول روز تا طلوع آفتاب نیز
آنست و مسند صباح است و اطلاق هر یک بر اول روز تا طلوع آفتاب نیز
اطلاق و این صباح و مسند است و قیاسی است که در وقت نماز بخواند
مغرب است مثال است و قیاسی است که بعد از وقت هر نماز است که آن بود
یعنی مطلق وقت است و در وقت از طلوع آفتاب تا غروب است و در شروع
از صبح صادق تا غروب است و اینها هم معنی شرع مراد است و در نسخه است
ما بعد الظهر الی المغرب و مشتی بر همه معنی است قول امام محمد علی و سایر
ان اذ انزلت الشمس و اذ غربت الشمس **بسم الله الذی لا یغیر**
مع اسمیه شیخ **علاء** **رضی** **عنه** **ع** **و هو** **الشیخ** **العظیم**
تقدیر همه منها بسم الله الذی لا یغیر الی ای از محمد آن دعا است
که خوانند شود در اول هر روز و آخر هر روز این دعا یعنی در سنن ابو یوسف
جایان و مسند زکریا حکم مصنف ابن ابی شیبه مروی است از عثمان ابان
عقبن که آنحضرت فرمود است صلاه علیه و سلم من قال بسم الله الذی لا یغیر
مع اسمیه شیخ الی ذی الصبح و الی انزلت مراب لم یضغ فی رة بلا و فی
لغزنا که و بقیه و ناگاه کردن و صبح دعا را که در وقت صبح در آوردم
در وقت صبح یا شام کردم و در آن وقت شام نام خدا را که در آن بخواند
در هیچ وقت از اوقات ذکر نام آن خدا قیاسی که با عقدا در حضور نام گفته شود

از باب سوم
صباح کل لوم